

4e zondag van de vasten, jaar B

Eerste lezing: 2 Kron. 36, 14-16. 19-23

De toorn en het medelijden van de Heer worden duidelijk door de ballingschap en de bevrijding van het volk.

Uit het tweede Boek Kronieken.

In die dagen maakten ook al de voornaamste priesters en het volk

zich herhaaldelijk schuldig aan de gruweldaden der heidenen

en ontheiligden de tempel van Jeruzalem, die aan de Heer gewijd was.

En de Heer, de God van hun voorvaderen,

stuurde al maar gezanten naar hun toe,

want Hij had medelijden met zijn volk en met zijn woning.

Maar zij verachtten Gods gezanten,

spotten met hun boodschap en maakten zich vrolijk over de profeten,

zodat tenslotte de toorn des Heren wel genadeloos moest losbarsten over het volk.

De koning der Chaldeeën liet de tempel in brand steken en de muur van Jeruzalem afbreken

en alle paleizen liet hij plat branden,

zodat alle kostbaarheden verloren gingen.

Allen die aan het zwaard ontkomen waren,

liet hij in ballingschap wegvoeren naar Babel

waar zij hem en zijn zonen als slaven moesten dienen

tot het Perzische rijk aan de macht kwam.

Zo ging de voorspelling in vervulling,

die de Heer bij monde van Jeremia gedaan had:

“Zolang het land zijn sabbatjaren niet vergoed gekregen heeft, zal het braak blijven liggen: zeventig jaar lang.”

In het eerste regeringsjaar van Cyrus, de koning van Perzië,

ging de voorspelling in vervulling,

die de Heer bij monde van Jeremia gedaan had:

de Heer wekte de geest op van Cyrus, de koning van Perzië.

Deze liet in heel zijn koninkrijk de volgende boodschap

afkondigen en ook schriftelijk verspreiden:

“Zo spreekt Cyrus, de koning van Perzië:

De Heer, de God des Hemels,

heeft mij alle koninkrijken der aarde geschonken.

Hij heeft mij opgedragen

voor Hem te Jeruzalem in Juda een tempel te bouwen:

laten allen onder u, die tot het volk des Heren behoren,

onder de hoede van de Heer, hun God, terugkeren naar Jeruzalem.”

Woord van de Heer.

Wij danken God.

tussenzang: Ps.137 (136), 1-2, 3, 4-5, 6

Refrein:

Moge mijn tong in mijn mond blijven kleven
als ik aan u niet meer denk.

Wij zaten aan Babylons stromen en weenden,
denkend aan Sion;
en aan de wilgen die daar staan,
hingen de citers.

Onze ontvoerders vroegen gezangen,
onze verdrukkers een vrolijk lied:
zingt ons van Sion!
Zouden wij dan van de Heer kunnen zingen,
hier in dit vreemde land?

Als ik, Jeruzalem, u ooit vergeet,
moge mijn hand verlammen;
moge mijn tong in mijn mond blijven kleven,
als ik aan u niet meer denk;
als ik Jeruzalem zou willen ruilen
voor wat plezier.

Tweede lezing: Ef. 2, 4-10

Hoewel wij dood waren door onze zonden danken wij
aan zijn genade onze redding.

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Efeze.

Broeders en zusters,
God, die rijk is aan erbarming,
heeft wegens de grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad
ons met Christus ten leven gewekt,
hoewel wij dood waren door onze zonden;
aan zijn genade dankt gij uw redding.
En Hij heeft ons samen met Hem doen opstaan
en zetelen in de hemelen, in Christus Jezus,
om de naderbij komende eeuwen
de overgrote rijkdom van zijn genade te tonen
door zijn goedheid jegens ons in Christus Jezus.
Ja, aan die genade dankt gij uw heil, door het geloof;
niet aan uzelf: Gods gave is het;
niet aan uw prestaties, niemand mag zich verhovaardigen.
Gods werk zijn wij,
geschapen in Christus Jezus
om in ons leven de goede daden te realiseren
die God voor ons al bereid heeft.
Woord van de Heer.
Wij danken God.

vers voor het evangelie: Joh. 3, 16

Zozeer heeft God de wereld liefgehad,
dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven,
opdat al wie in Hem gelooft eeuwig leven zal hebben.

Evangelie: Joh. 3, 14-21

God heeft zijn Zoon gezonden opdat de wereld door Hem
zou worden gered.

De Heer zij met u.

En met uw geest.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.

Lof zij U, Christus.

In die tijd sprak Jezus tot Nikodemus:

“De Mensenzoon moet omhoog worden

geheven,

zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de

woestijn,

opdat eenieder die gelooft

in Hem eeuwig leven zal hebben.

Zozeer immers heeft God de wereld lief gehad,

dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven,

opdat al wie in Hem gelooft niet verloren zal

gaan,

maar eeuwig leven zal hebben.

God heeft zijn Zoon

niet naar de wereld gezonden om de wereld te

oordelen,

maar opdat de wereld door Hem zou worden

gered.

Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld,

maar wie niet gelooft is al veroordeeld,

omdat hij niet

heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon Gods.

Hierin bestaat het oordeel:

het licht is in de wereld gekomen,

maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht,

omdat hun daden slecht waren.

Ieder die slecht handelt, heeft afschuw van het licht

en gaat niet naar het licht toe

uit vrees dat zijn werken openbaar gemaakt worden.

Maar wie de waarheid doet gaat naar het licht,

opdat van zijn daden moge blijken dat zij in God zijn gedaan.”

Woord van de Heer.

Wij danken God.